

Книга Даниїла — номер сто сім

Пророча оповідь: від Єровоама до Йосії та відновлення давніх стежок

Jeff Pippenger

2024-02-29

У 1844 році протестанти Сполучених Штатів відійшли від міллеритського руху й посіли своє пророче становище як дочка Вавилону, як це прообразно показано в тому, що Єровоам установив фальшиву систему поклоніння, коли його десять північних племен відокремилися від південного царства Юдеї. Два золоті тельці Єровоама — один у місті Вефілі (що означає «дім Божий»/Церква), а другий у Дані (що означає суд/Держава) — були прообразом фальшивої системи Церкви й Держави, яка є характерною для Сполучених Штатів. Усі елементи фальшивої системи церкви й держави Єровоама були змодельовані за тією самою структурою, закладеною під час бунту Аарона. Отже, фальшива система поклоніння Єровоама була образом фальшивої системи поклоніння Аарона.

Фальшива система Єровоама символізувала систему поклоніння, яку підтримував протестантизм, коли він відокремився від руху першого ангела і став дочкою, або образом римського звіра папства. У сам момент запровадження фальшивої системи Єровоама пророк із Юди виступив проти його жертвника та хибної системи поклоніння. У 1844 році, на самому початку того періоду, коли відступницький протестантизм запроваджував систему поклоніння, представлену як дочка Риму, міллеріти вірою увійшли до Святого Святих небесного святилища і визнали суботу, і тим самим стали пророчим докором дочкам Риму, які вирішили й надалі дотримуватися недільного богослужіння — знака влади Риму.

Пророк із Юдеї, який протистояв Єровоаму, там і тоді ж виголосив пророцтво.

І він вигукнув проти жертвника словом Господнім та сказав: О, жертвнику, жертвнику! Так говорить Господь: Ось у домі Давида народиться дитя, на ім'я Йосія; і на тобі він принесе в жертву священників висот, що кадять на тобі, і людські кості будуть спалені на тобі. І він дав того ж дня ознаку, кажучи: Оце ознака, про яку говорив Господь: ось жертвник роздереться, і попіл, що на ньому, буде висипаний. І Царів 13:2–3.

Пророцтво містило подвоєння слова «жертвник». Подвоєння слова чи фрази в пророцтві є символом вістки другого ангела, тим самим вказуючи на рік 1844, коли з'явився другий ангел, а протестантизм упав, ставши дочкою Вавилону. Водночас пророк дав знамення, так само як міллеріти у 1844 році розпізнали знамення суботи. Коли Єровоам у подальших віршах погрожував пророкові, його рука усохла, тим самим натякаючи на клеймо Вавилону, яке примусово накладають або на чоло, або на руку, і яке, коли його прийняти, духовно калічить людину навіки.

Для цілей цього дослідження ми розглядаємо пророцтво, яке пророк виклав, у якому зазначено: «Дитина народиться в домі Давида, на ім'я Йосія; і на тобі він принесе в жертву

священиків висот, що кадять на тобі, і людські кістки будуть спалені на тобі». Йосія означає «Божа підвалина» і представляє підвалини Адвентизму, які були закладені саме в тій історії, що типологічно відображена запровадженням Єровоамом його фальшивої системи поклоніння. На фальшивій системі поклоніння, запровадженій Єровоамом, Йосія покарас священиків, які очолювали це фальшиве поклоніння.

Пророк не послухався Господнього повеління не повертатися тією дорогою, якою він прийшов на інавгурацію Єровоама, і не їсти й не пити у Вефілі. Коли він спожив їжу брехливого пророка з Вефіля, він став символом смерті, яка спіткає тих, хто після 1844 року вирішить повернутися й жити доктринами та помилковими пророчими методологіями відступницького протестантизму, що представлені бунтом 1863 року. Смертне ложе тих, хто повстав у 1863 році, буде таким самим, як смертне ложе брехливого пророка з Вефіля. Смертним ложем для відступницького протестантизму стала історія від 11 серпня 1840 року й до 1844-го, коли їх — колишній вибраний народ Божий — було обійдено, і вони стали дочками Риму. Смертне ложе лаодикійського адвентизму також буде між датою, коли могутній ангел зійшов 11 вересня 2001 року, як це було в 1840-му, і годиною великого землетрусу, що символізує невдовзі грядущий недільний закон.

11 вересня 2001 року почалося запечатування ста сорока чотирьох тисяч, і ангел почав проходити через Єрусалим, ставлячи знак на чолі тих, хто зітхає і плаче через гидоти, вчинені в країні (Сполучені Штати), та в церкві (лаодикійський адвентизм). 11 вересня 2001 року гріхи батьків, представлені чотирма гидотами у Єзекіїля, стали сучасними випробувальними істинами в процесі запечатування, який тоді розпочався.

Випробування 1863 року стосувалося підвалин міллеритського руху у вигляді «семи часів» із двадцять шостого розділу книги Левіт, які були відкинуті 1863 року. Випробування полягало у готовності чи неготовності повернутися на «давні стежки» Єремії, щоб знайти спочинок пізнього дощу. Випробування 1888 року було вісткою до Лаодикійської церкви, яку принесли старійшини Джонс і Ваггонер, що також була вісткою про виправдання вірою.

У 1856 році звістка до Лаодикії вперше прийшла до руху міллеритів, і вона прийшла з посиленням світлом «семи часів», але і досвід, представлений ліками у звістці до Лаодикії, і звістка пророчої історії були відкинуті у 1863 році. Цей досвід був представлений видінням (march) «явлення», а також видінням (chazon) «пророчої історії», які обидва були відкинуті. Обидва ті видіння знайшли своє виконання 22 жовтня 1844 року, а дев'ятнадцять років потому обидва були відкинуті, бо Ісус завжди ототожнює кінець із початком.

11 вересня 2001 року випробування повстань 1863 і 1888 років знову стало випробувальною істиною, бо обидва були пов'язані зі стародавніми стежками Єремії. Того дня надійшла вістка про пізній дощ, і також настало випробування 1919 року, бо в 1919 році фальшиве євангеліє про Христа, позбавленого будь-якої пророчої значущості, було представлено як підроблена вістка «мир і безпека». Коли 11 вересня 2001 року зійшов могутній ангел вісімнадцятого розділу Об'явлення, здійснилися вірші 1–3, а вірші 1–3 представляють вістку «першого голосу».

«Тепер надходить звістка, нібито мною було заявлено, що Нью-Йорк має бути змитий приливною хвилею? Такого мною ніколи не говорилося. Мною було сказано: дивлячись на величезні будівлі, що там зводяться, поверх за поверхом, «Які жахливі сцени відбудуться, коли Господь постане, щоб страшно потрясти землю! Тоді сповняться слова Об'явлення 18:1–3». Увесь вісімнадцятий розділ Об'явлення — це застереження про те, що гряде на землю. Але щодо того, що чекає на Нью-Йорк, особливого світла не маю; знаю лише, що одного дня великі будівлі там буде повалено перевертанням і перекиданням Божої сили. Зі світла, даного мені, знаю, що у світі — руйнування. Одне слово від Господа, один дотик Його могутньої сили — і ці масивні споруди впадуть. Відбудуться сцени, жахливість яких ми не можемо уявити». Review and Herald, 5 липня 1906 р.

З приходом ангела з вісімнадцятого розділу Об'явлення пізній дощ почав накрапати, і почалася «пророча суперечка», представлена у другому розділі книги Аваккука. Суперечка точилася навколо двох методологій розуміння біблійних пророцтв і фальшивої та істинної звістки пізнього дощу. Суперечка закінчується, коли приходить «другий голос» з вісімнадцятого розділу Об'явлення, визначає початок виконавчого Божого суду над сучасним Вавилоном і кличе іншу Божу отару вийти з Вавилону. Прихід другого голосу позначає кінець історії запечатання ста сорока чотирьох тисяч, яка представлена четвертою мерзотою, що, у свою чергу, представляє четверте й останнє покоління лаодикійського адвентизму, яке вклоняється сонцю, коли незабаром буде запроваджено недільний закон.

Смертне ложе відступницького протестантизму, між зішестям ангела та закритими дверима 1844 року, було прообразом смертного ложа лаодикійського адвентизму між зішестям ангела та закритими дверима недільного закону, що незабаром настане. Пророк з Юди був похований в одній могилі з лжепророком із Вефілю, і коли цар Йосія розпочав свою реформу, він став перед тією самою могилою. Реформація царя Йосії, ім'я якого означає «підвалини Бога», почалася тоді, коли 11 вересня 2001 року Бог почав вести Свій народ останнього часу назад до підвалин. Його реформа розпочалася, коли взяли за відновлення храму.

І сталося у вісімнадцятому році царя Йосії, що цар послав Шафана, сина Азалії, сина Мешулама, писаря, до дому Господнього, кажучи: Піди до Хілкїї, первосвященника, щоб він підрахував срібло, яке приноситься до дому Господнього, яке воротарі зібрали від народу; і нехай вони віддадуть його в руки виконавців робіт, що мають нагляд над домом Господнім; і нехай вони дадуть його робітникам, що в домі Господньому, щоб полагодити проломи дому, теслям, будівничим і мулярам, а також на купівлю лісу та тесаного каміння для направи дому. Однак з ними не провадили рахунку щодо срібла, відданого їм до рук, бо вони діяли вірно. І Хілкїя, первосвященик, сказав Шафанові, писареві: Я знайшов у домі Господньому книгу Закону. І Хілкїя дав книгу Шафанові, і той прочитав її. І прийшов Шафан, писар, до царя, і знову приніс цареві вістку, та сказав: Твої слуги зібрали срібло, що знайдене в домі, і віддали його в руки тих, хто виконує роботу, хто наглядає за домом Господнім. І Шафан, писар, сповістив цареві, кажучи: Священик Хілкїя передав мені книгу. І Шафан прочитав її перед царем. І

сталося, коли цар почув слова книги Закону, він роздер свої шати. І наказав цар Хілкїї, священникові, й Ахікамові, синові Шафана, та Ахборові, синові Міхаїї, і Шафанові, писареві, та Асаїї, царському слугі, кажучи: Ідїть, запитайте Господа за мене, і за народ, і за весь Юду, про слова цієї знайденої книги; бо велика лютьість Господня, що запалилася на нас, тому що наші батьки не послухалися слів цієї книги, щоб чинити за всім, що написано про нас. 2 Царів 22:3-13.

Пророцтво, що народиться дитина на ім'я Йосія, вказує на 11 вересня 2001 року, коли могутній ангел зійшов і повернув Свій народ останніх днів на давні шляхи. Те зішестя мало прообраз — зішестя того ж ангела 11 серпня 1840 року. Обидва зішестя знаменували виконання пророцтва про іслам. Історична постать, ім'я якої пов'язують із визначенням наперед і публікацією завчасного передбачення виконання часового пророцтва про іслам, що міститься в Об'явленні, розділ дев'ятий, вірш п'ятнадцятий, була Йосія.

В обох зішестях ангела з десятого чи вісімнадцятого розділу Об'явлення відзначене ім'я «Йосія». Йосія Ліч представив вістку про іслам, що сповнилася 11 серпня 1840 року, а 11 вересня 2001 року пророцтво про народження дитини на ім'я Йосія, яке було проголошене непокірним пророком в історії Єровоама, сповнилося в лаодикійському адвентизмі, коли Ангел повів Свій народ останніх днів назад до основоположної історії, де протистояння непокірного пророка з Єровоамом знайшло своє виконання. Біблійне свідчення вказувало на пророцтво про прихід Йосії, і коли у 1844 році повторилася історія, типологічно представлена непокірним пророком, його передбачення щодо імені знову було включене до пророчого наративу.

11 вересня 2001 року Лев із племені Юди повернув Своїх людей останніх днів до давніх стежок Єремїї, що символізували сорок шість років, протягом яких Посланець Заповіту зводив храм, щоб 22 жовтня 1844 року раптово прийти до нього. Йосія виявив прокляття Мойсея, коли розпочав працю з відновлення храму. Праця ста сорока чотирьох тисяч представлена Ісаєю як праця відновлення.

І вони відбудують вікові руїни, піднімуть колишні пустки та відновлять спустошені міста, що лежали спустошеними протягом багатьох поколінь. Ісаї 61:4.

Праця Йосії з ремонту та відновлення храму — це та праця, яку Ісаїя визначає як таку, що виконується Божим народом останніх днів, бо всі пророки більше говорять про останні дні, ніж про дні, в яких жили. Цю працю також прообразно явили ті, хто вийшов із Вавилону за часів Ездри.

Бо ми були рабами; та Бог наш не залишив нас у нашій неволі, а виявив нам милість в очах царів Персії, щоб дати нам оживлення, щоб поставити дім Бога нашого та відновити його руїни, і щоб дати нам мур у Юді та в Єрусалимі. Ездри 9:9.

Праця, яку здійснював Ездра, була завершена після їхнього виходу з Вавилону, і вона представляє працю з відновлення храму, яку здійснював Йосія, працю, яку Ісаїя визначив як працю Божого народу останніх днів, і вона почалася 11 вересня 2001 року. В Об'явленні Іван також визначає цю працю.

І голос, що я чув із неба, знову заговорив до мене й сказав: Іди, візьми книжечку, яка відкрита в руці ангела, що стоїть на морі й на землі. І я пішов до ангела й сказав йому: Дай мені книжечку. І він сказав мені: Візьми її та з'їж; і вона згірчить твоє черево, але в устах твоїх буде солодкою, як мед. І я взяв книжечку з руки ангела та з'їв її; і вона була в устах моїх солодкою, як мед; а як тільки я з'їв її, моє черево згірчилося. І він сказав мені: Тобі належить знову пророкувати перед багатьма народами, племенами, мовами і царями. І було дано мені тростину, подібну до жезла; і ангел став і сказав: Устань і вимірй храм Божий, і жертвник, і тих, що поклоняються в ньому. Та двір, що поза храмом, залиш, і не вимірй його; бо він даний язичникам; і святе місто вони топтатимуть сорок два місяці. І дам владу двом моїм свідкам, і вони будуть пророкувати тисячу двісті шістьдесят днів, зодягнені у веретище. Об'явлення 10:8-11:3.

У цьому уривку Іван представляє міллеритів, які з'їли звістку, що була в руці ангела, коли Він зійшов 11 серпня 1840 року, але також зазнали гіркого розчарування 22 жовтня 1844 року. Під час гіркого розчарування 1844 року Іванові було сказано, що він, як символ Божого народу останніх днів, має повторити досвід, представлений 1840–1844 роками, тим самим указуючи вперед на 11 вересня 2001 року і на скоро прийдешній недільний закон. Йому було сказано: «Тобі належить знову пророкувати перед багатьма народами, і націями, і мовами, і царями», що означає, що увесь світ буде осяяний, коли ангел сходить у вісімнадцятому розділі Об'явлення, коли повторюється історія десятого розділу Об'явлення — «рядок на рядок».

У зв'язку з визначенням історії, яка мала повторитися, коли Божий народ останніх днів знову пророкуватиме, Івану було сказано: «Встань і вимірй» храм Божий. Його «вимірювання» було чітко визначене, бо його було перенесено у 1844 рік, де його нутро огірчилося через розчарування 22 жовтня. Йому було сказано виміряти храм, але залишити поза виміром подвір'я, яке, як йому повідомили, означало час язичників, коли вони топтатимуть подвір'я протягом тисяча двохсот шістьдесяти років. Тисяча двісті шістьдесят років закінчилися у 1798 році. Іван мав розпочати своє вимірювання у 1798 році й залишити осторонь попередні тисяча двісті шістьдесят років, протягом яких духовний храм і духовний Єрусалим були потоптані. Він перебував у 1844 році, під час розчарування, тож від 1798 до 1844 — сорок шість років. Ці сорок шість років представляють храм.

Коли Іван, представляючи Божий народ останніх днів, мав знову пророкувати, як вони робили з 1840 по 1844 роки, вони мали розпочати тоді, коли ангел зійде під час сповнення пророцтва щодо ісламу. Їхня праця «знову пророкувати» вимагала б роботи з вимірювання храму, і ця праця символізувала б дослідження «стародавніх шляхів», тобто історії, яку символізував «храм», що почалася в час кінця в 1798 році й завершилася великим розчаруванням 1844 року. Коли вони розпочали свою працю з дослідження «стародавніх шляхів» Єремії, що є Івановим «храмом сорока шести років», у смітті, розкиданому по всьому храму, було знайдено прокляття Мойсея, і сповнилося передбачення про майбутнього Йосію. Діло Йосії також знову визначається Ісаєю:

І ті, що від тебе, відбудують давні руїни: ти підіймеш підвалини багатьох поколінь; і назвуть тебе: Відновлювач пролому, Відновник доріг для поселення. Ісаїя 58:12.

Божий народ останнього часу мав відновити «стежки для проживання», які в Єремії названі «давніми стежками». Вони мали відбудувати давні руїни, як це робили будівничі за часів Йосії та Езри. Вони мали застосовувати методологію «рядок на рядок», бо їм належало не просто «підняти» засадничу історію адвентизму, яку представляє храм, що будувався сорок шість років, але, роблячи це, «підняти підвалини багатьох поколінь». Вони мали усвідомити, що кожен реформаторський рух являє собою засадничу працю, а «рядок на рядок» визначає останньочасові підвалини 1798–1844 років. Вони мали полагодити «пролом», а пролом означає початкову тріщину в посудині чи стіні, що відкриває шлях до подальшого лиха. «Проломом», який належало полагодити, був бунт 1863 року.

Коли 11 вересня 2001 року прийшов Йосія, Божий народ останніх днів повернувся до давніх стежок Єремії й почав вимірювати міллеритську історію. Вони виявили «пролом». Вони розпізнали істину про коштовності зі сну Міллера, коли відбудовували «стародавні руїни». Вони відкрили «сім часів», як і Йосія, відновили істину двадцять шостої глави Левіта і таким чином відбудували «давні спустошення». Коли вони відновили «перше» та «останнє» спустошення з двадцять шостої глави Левіта, тоді зрозуміли, що одне закінчилося 1798 року, а інше — 1844 року. Отже, їхня праця з відбудови давніх спустошень була тим самим «жезлом», даним Йоанові, що дозволило йому виміряти храм.

Лев з коліна Юдиного привів Свій народ назад на давні стежки, щоб вони могли знайти вістку пізнього дощу, а вістка пізнього дощу — це вістка ісламу третього горя. Коли вони зрештою відкрили дві святі таблиці Авакума, представлені піонерськими пророчими картами 1843 і 1850 років, вони побачили, що фундамент містив «три горя» восьмого розділу Об'явлення, і що друге горе завершилося в основоположній історії, де було зведено міллеритський храм. Вони тоді визнали, що розуміння правила потрійного застосування пророцтв було раніше встановлене Левом з коліна Юдиного, щоб, повернувшись на Єреміїні давні стежки, вони могли розпізнати «спочинок та освіження», що є вісткою пізнього дощу третього горя, яка ідентифікується та утверджується двома свідками першого й другого горя.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Ворог намагається відвернути думки наших братів і сестер від праці з підготовки народу, щоб він міг встояти в ці останні дні. Його софізми покликані відводити думки від небезпек і обов'язків цього часу. Вони мають за ніщо світло, з яким Христос прийшов з небес, щоб дати Іванові для Свого народу. Вони навчають, що події, які безпосередньо перед нами, не є настільки важливими, щоб заслуговувати на особливу увагу. Вони зводять нанівець істину небесного походження і позбавляють народ Божий його минулого досвіду, даючи їм натомість лженауку.

'Так говорить Господь: станьте на шляхах і подивіться, і спитайте про стародавні стежки, де є добра дорога, і ходіть нею.' Єремії 6:16.

Нехай ніхто не намагається зруйнувати підвалини нашої віри — підвалини, які були закладені на початку нашої праці через молитовне вивчення слова та одкровення. На цих підвалинах ми будували протягом останніх п'ятдесяти років. Люди можуть вважати, що вони знайшли новий шлях і що можуть закласти міцнішу підвалину, ніж та, яку вже закладено. Але це велика омана. Іншої підвалини ніхто не може закласти, ніж та, яку вже закладено.

У минулому багато хто брався зводити нову віру, утверджувати нові принципи. Але чи довго простояла їхня споруда? Вона швидко впала, бо її не було зведено на Скелі.

Хіба першим учням не доводилося мати справу з висловлюваннями людей? Хіба їм не доводилося слухати хибні теорії, а потім, зробивши все, стояти непохитно, кажучи: 'Іншої основи ніхто не може покласти, окрім тієї, що вже покладена'? 1 Коринтян 3:11.

«Отже, ми маємо твердо триматися початку нашого уповання аж до кінця. Слова сили були послані Богом і Христом цьому народові, виводячи його зі світу, пункт за пунктом, у ясне світло теперішньої істини. Вустами, до яких торкнувся святий вогонь, Божі служителі проголосили вістку. Божественне слово поставило свою печать на справжності проголошеної істини». Свідчення, том 8, 296, 297.